

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/99/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716203171
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5716203171.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobkyne: S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Š. E. XXXX/X, XXX XX C., zastúpená splnomocneným zástupcom: C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Š. E. XXXX/X, XXX XX C., proti žalovanému: Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 16C/55/2016-113 zo dňa 05. decembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým bolo žalobe vyhovené, vo výroku III. o trovách konania, vo výroku IV. o súdnom poplatku **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým bola vo zvyšku žaloba zamietnutá, zostáva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 21,24 Eur. Vo zvyšku žalobu zamietol a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 16,50 Eur.

2. Mal za preukázané, že medzi sporovými stranami dňa 03.03.2014 bola uzavretá zmluva o pôžičke č. 4039800645, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi pôžičku na nákup nábytku v kúpnej cene 138,00 Eur. Pôžičku mal žalobca splatiť v šiestich mesačných splátkach po 26,54 Eur. Akontácia bola 0%. Celková čiastka pôžičky bola uvedená vo výške 159,24 Eur, ročná úroková sadzba 64,79%, RPMN 64,79%, priemerná hodnota RPMN 69,17%. Celkové náklady spotrebiteľa boli po vyčíslení 21,24 Eur. Termín konečnej splatnosti bol uvedený september 2014. Splátkový kalendár bol žalobcovi doručený až po podpise zmluvy dodatočne poštou, a uvedené bolo nesporné a žalovaný toto tvrdenie nepoprel. Z výpisov z účtu žalobcu bolo preukázané, že tento uhradil žalovanému sumu 159,24 Eur, t. j. kúpnu cenu 138,00 Eur spolu s úrokmi v sume 21,24 Eur. Záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami vyhodnotil ako vzťah občianskoprávny, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. (ďalej ZoSÚ). Predmetná zmluva neobsahovala podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) ZoSÚ, ktorými sú termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dôsledku čoho

sa táto zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah bol kreovaný ako spotrebiteľský, zmluvné ustanovenia mali byť formulované presne, určito a zrozumiteľne, vylučujúc možnosť viacerých výkladov. Konečná splatnosť úveru bola stanovená v zmluve iba mesiacom a rokom (09/2014). V zmysle bodu 6.1 Zmluvy je zrejmé, že suma a termíny mesačných splátok sú prednostne určené splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 Zmluvných podmienok. Uvedené ustanovenie možno vykladať len tak, že ak nie je súčasťou zmluvy splátkový kalendár, termín splatnosti je potrebné vyvodiť z bodu 6.2 Zmluvných podmienok. Tento stanovuje splatnosť splátok na 20. deň v príslušnom kalendárnom mesiaci, avšak len za podmienky, že splátkový kalendár alebo zmluva neurčujú inak. Vzhľadom k tomu, že splátkový kalendár bol žalobcovi doručený až po podpise zmluvy, ktorú skutočnosť žalovaný nerozporoval a len na základe bodu 6.2 nebolo možné priamo pri podpise zmluvy jednoznačne vyvodiť, že splátky sú splatné vždy 20. dňa mesiaca, keďže pri podpise zmluvy ešte splátkovým kalendárom žalobca nedisponoval. Takto nebolo zrejmé, či splátkovým kalendárom nebude určený ako deň splatnosti splátok iný deň. Preto zo zmluvy nevyplývalo, ktorý deň v mesiaci september sa mala stať splatnou posledná splátka. Navyše žalobcovi nebolo zrejmé ani kedy bola splatná prvá splátka. Pokiaľ je v zmluve uvedený len údaj o počte mesiacov splácania, a to bez toho, aby bolo ohraničené od kedy táto doba splácania plynie, potom je takýto údaj neurčitý a bez akejkoľvek výpovednej lehoty a vyvoláva pochybnosti o tom, na ktorý deň vlastne konečná splatnosť úveru pripadá.

3. Napokon predmetná zmluva neobsahuje ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré sú povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Len vtedy pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť splátky započítané na úhradu dlžného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom. Uvedené nebolo vyvrátené ani rozsudkom Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016.

4. Výrok IV. rozsudku Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016, v ktorom súdny dvor vyslovil, že zmluva o úvere by sa mala považovať za zmluvu bez úrokov a poplatkov, len pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, je skôr výklad adresovaný zákonodarcovi, pričom podľa názoru súdu náležitosti, ktoré absentovali v posudzovanej zmluve o úvere predstavujú, zohľadniac právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, náležitosti, pri ktorých je sankcia v podobe nazerania na zmluvu, ako na bezúročnú a bez poplatkov na mieste.

5. Na doplnenie uviedol, že podľa štatistických údajov zverejnených Národnou bankou Slovenska RPMN za IV. štvrťrok roku 2013, ktoré obdobie bolo pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere podpísanú 03.03.2014 smerodajné, priemerné úroky spotrebiteľských úverov boli 14% a RPMN týchto úverov bola 15,70%. V marci 2014 bol priemerný úrok spotrebiteľských úverov 14,85%. Žalovaný poskytol žalobcovi úver za úrok 64,79% ročne, pričom priemernú hodnotu RPMN uviedol vo výške 69,17%. Takto požadovaný úrok požadoval za podstatne prevyšujúci obvyklý úrok (viac ako štvornásobne) a priemernú hodnotu RPMN vyhodnotil ako nesprávne uvedenú. Aj vzhľadom na uvedené sa považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov.

6. Vzhľadom k tomu vyhovel žalobe žalobcu ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia.

7. Pokiaľ sa žalobca domáhal určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, v tejto časti žalobu zamietol. Na požadovanom určení nie je k momentu vyhlásenia predmetného rozsudku naliehavý právny záujem. Uvedený výrok by už nemal pre žalobcu ani žalovaného význam, pričom následkom prejudiciálneho vyhodnotenia úveru ako bezúročného úveru a úveru bez poplatkov bola uložená povinnosť žalovanému vydať žalobcovi peňažné plnenie.

8. Nevyhovel žalobe ani v časti, v ktorej sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nakoľko nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nebol zo strany žalovaného voči žalobcovi uplatnený, pričom uvedené je v dôsledku riadneho a včasného splnenia záväzku vylúčené, keďže zanikol hlavný záväzok.

9. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP. S poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a), § 2 ods. 2 a § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal žalovaného k zaplateniu súdneho poplatku za podanie žaloby.

10. V zákonom stanovenej lehote proti výroku I., ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovené, III. o trovách konania a IV. o súdnom poplatku podal odvolanie žalovaný. Má za to, že v zmluve o pôžičke je uvedená výška splátky, ako aj počet splátok a termíny splátok sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zo všeobecných podmienok ďalej vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. A rovnako je samostatne v zmluve o pôžičke uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 09/2014. Zákon platný a účinný v čase podpisu zmluvy nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termíny splatnosti úrokov, istiny. Nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takéto rozlišovanie nemá prakticky a reálny význam. Poukázal na body 6.1, 6.2 Všeobecných obchodných podmienok a bod 6.3 ako aj 6.4. Tieto údaje sú ďalej špecifikované v splátkovom kalendári, kde boli opätovne uvedené informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podmienky k zmluve spolu s VOP boli žalobcovi odovzdané predtým, než došlo k podpísaniu zmluvy o pôžičke. Súkromné právo ako aj právny poriadok umožňujú, aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listín. Všeobecné obchodné podmienky sú výsledkom štandardizácie uzatvárania zmlúv medzi žalovaným, ako dodávateľom služieb a viacerými kontrahentmi, ako spotrebiteľmi. V podmienkach k zmluve resp. vo VOP sú upravené také práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré sú nemenné s ohľadom na akéhokoľvek účastníka zmluvného vzťahu, jedná sa o také dojednania v spotrebiteľskej zmluve, ktoré nemusia byť z povahy veci dojednané individuálne. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014. Konečná splatnosť bola určená zrozumiteľne a určito a okrem toho zákon nepredpisuje formu, ako má byť táto konečná splatnosť uvedená. Je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora C-42/15, v ktorom sa konštatuje, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená nevyhnutne ako jediný dokument, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum a zmluva nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie ohľadne úrokovej miery a RPMN, nakoľko na stránke NBS je odplata bánk, nie nebankových subjektov, výška odplaty pre nebankové subjekty je vyššia. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a pri uzatváraní zmluvy vychádzal v zmysle ust. § 21 ods. 2 ZoSÚ z tabuľky zverejnené MF SR, kde bola priemerná RPMN pre takýto typ úveru za IV. štvrtrok 2013 69,17%. Vzhľadom na uvedené navrhuje zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že žalobu zamietne a pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobkyňa, ktorá odvolanie žalovaného považuje za klamlivé a zavádzajúce a jeho zmluvy sú v rozpore so zákonmi a svedčia o tom rozsudky súdov, ako aj pokuty od Slovenskej obchodnej inšpekcie. Súdny musí rozhodovať podľa zákonov, a to podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ktorý v ust. § 9 ods. 2 má vypísané náležitosti, ktoré musia zmluvy obsahovať a medzi ne patrí aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj termín konečnej splatnosti úveru. Ak sa spomenuté údaje nachádzajú v splátkovom kalendári, tento musí byť obojstranne podpísaný a navyše žalovaný ho klientom zasiela poštou až niekoľko dní/týždňov po podpise zmluvy. Súdna prax ustálila, že termín konečnej splatnosti musí byť v zmluve uvedený jedným konkrétnym dátumom a to deň, mesiac a rok. Smernica 2008/48/ES sa má vykladať v zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do jej pôsobnosti a ktorá je vypracovaná písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. Ďalej poukázala na to, prečo rozsudok Súdneho dvora C-42/15 nie je spôsobilý zmeniť doterajšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov, vyjadrila sa k otázke priameho a nepriameho účinku smerníc európskeho spoločenstva a napokon poukázala na množstvo rozsudkov súdov. Napadnutý rozsudok navrhla potvrdiť ako vecne správny.

12. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril v stručnosti žalovaný iba v zmysle, že zotrváva na doterajších vyjadreniach (replika).

13. Na uvedené reagovala žalobkyňa svojim vyjadrením (duplika), v ktorom zotrvala na svojich tvrdeniach, že zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj údaj o konečnej splatnosti. Žiadateľ o úver ešte pred podpisom zmluvy musí vedieť presný termín konečnej splatnosti a koľko eur zaplatí v mesačnej splátke na istinu, úrok a poprípade poplatok. Spomenuté údaje musia byť uvedené priamo v zmluve. Splátkový kalendár považovaný žalovaným ako súčasť zmluvy nemá písomnú formu, nakoľko nie je obojstranne podpísaný. Keďže jej splátkový kalendár

bol doručený poštou, ako žiadateľka o úver sa potrebné, zákonom vyžadované údaje dozvedela až niekoľko dní po podpise zmluvy. Rovnako bol uvedený nesprávny údaj o priemernej hodnote RPMN, nakoľko v čase poskytnutia úveru nebola zverejnená až taká vysoká priemerná hodnota RPMN.

14. Krajský súd Žilina ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 387 ods. 1 CSP, § 177 ods. 2 písm. c) CSP) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a rozsudok okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, preto naň poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, vyhodnotil rozhodujúce skutočnosti a právne posúdil vec, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

16. Žalovaná je spotrebiteľ, ktorému právny poriadok poskytuje ochranu inými špeciálnymi predpismi. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí veriteľ/dodávateľ (žalobca) prihliadať aj na špecifické podmienky, ktoré je nutné dodržiavať pri ochrane spotrebiteľa. Tieto podmienky upravujú špeciálne predpisy, akými sú napríklad zákon ochrane spotrebiteľa, či Občiansky zákonník.

17. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Odvolateľ poukazoval na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, v zmysle ktorého nemôžu členské štáty stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave.

18. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

19. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie ako splátok istiny, tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

20. V danom prípade je tu zrejмый konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

21. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

22. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak

právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednať o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

23. Ako už bolo vyššie konštatované, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahovala jednotlivito splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, sú ďalšie odvolacie námietky z hľadiska predmetu konania právne irelevantné a odvolací súd sa nimi už bližšie nezaoberal.

24. S poukazom na vyššie konštatované odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, a preto jeho rozhodnutie potvrdil ako aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalobkyňa, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal voči odvolateľovi (žalovanému) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)